

بررسی تعداد و نحوه توسعهٔ تخت‌های بیمارستانی دولتی ساخته شده در ایران در سال‌های ۱۳۹۷-۱۳۷۴: ضرورت به کارگیری مشارکت بخش دولتی-غیردولتی در توسعهٔ تخت‌های بیمارستانی

*حمدی پوراصغری^۱

(۱) استادیار سیاست‌گذاری سلامت، مرکز تحقیقات مدیریت بیمارستانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران. (۲) استادیار سیاست‌گذاری سلامت، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران.

*نویسندهٔ مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی ایران، مرکز تحقیقات مدیریت بیمارستانی، تلفن: ۰۲۱ ۸۸۶۴۴۶۶، پست الکترونیک: pourasghari.h@iums.ac.ir

دریافت: ۹۹/۲/۲۰ پذیرش: ۹۹/۳/۲۰

چکیده

یکی از راه‌کارهای پیش روی دولت‌ها برای مواجهه با مشکل محدودیت منابع در بخش سلامت، مشارکت دولتی-خصوصی است. بررسی تعداد تخت‌های بیمارستانی دولتی ساخته شده در ایران و روند توسعهٔ آن طی سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۷۴ نشان می‌دهد که تخت‌های بیمارستان‌های دولتی ساخته شده و هم‌چنین، مجموع اعتبارات مرتبط با تخت‌های بیمارستان‌ها طی این سال‌ها روند منظمی نداشته، در مواردی صعودی و در برخی نزولی بوده و در عین حال، اعتبارات تخصیص یافته از محل منابع عمومی برای ساخت تخت‌های بیمارستانی طی این سال‌ها تفاوت مقداری مشخصی داشته است. کم بود اعتبارات بخش دولتی برای ساخت بیمارستان و تعداد پروژه‌های خاتمه نیافته، لزوم بهره‌گیری از ظرفیت بخش خصوصی در ساخت و تجهیز بیمارستان‌ها را پیش از پیش آشکار می‌سازد.

کلیدواژه‌گان: مشارکت دولتی-خصوصی، تخت‌های بیمارستانی دولتی، بخش دولتی-غیردولتی، ایران

دولتی را در تنگنای کاهش هزینه قرار داده است. این عوامل باعث شده تا دولت‌ها به دنبال روی کردهای مختلفی برای حل این مشکلات و نیز روش‌هایی برای افزایش سرمایه از طریق مشارکت بیشتر و فعال‌تر بخش خصوصی در ارایهٔ خدمات و هم‌چنین، تامین مالی این بخش باشند. درواقع، مشارکت بخش خصوصی و حرکت به سمت تمرکزدایی و خصوصی‌سازی، یکی از مهم‌ترین ارکان اصلاحات نظام سلامت در بسیاری از کشورها در سال‌های اخیر بوده است [۲].

یکی از اصلی‌ترین ویژگی‌های مشارکت عمومی-خصوصی^۱ به عنوان یک رویکرد جهانی به موضوعات و مسائل بخش سلامت این است که مهارت‌ها و تخصص‌های بخش غیردولتی را برای تامین خدمات و امکانات عمومی به خدمت می‌گیرد. درواقع، هیچ یک از این دو بخش به تنها یک قادر به تامین خدمات بهداشتی-درمانی جمعیت نیست و این زمینه را برای

با توجه به تاثیر بهداشت و درمان، به عنوان یکی از نیازهای اساسی بشر، بر سلامت افراد جامعه و با عنایت به تاثیر متقابل رشد و توسعهٔ جوامع و بهداشت و درمان، توجه به تخصیص بهینه‌ی منابع در بخش بهداشت و درمان، اهمیت به‌سازی دارد. بیمارستان، به عنوان یکی از واحدهای اصلی ارایه‌دهنده خدمات بهداشتی-درمانی، نقش مهمی در حفظ و ارتقای سلامت جامعه ایفا می‌کند و در عین حال، بخش قابل توجهی از بودجه‌ی بخش سلامت به بخش بیمارستانی اختصاص می‌یابد؛ لذا توجه به عمل کرد این بخش و هزینه‌های آن، منطقی و ضروری به نظر می‌رسد [۱].

طبق آمار سازمان جهانی بهداشت، سهم هزینه‌های سلامت از تولید ناخالص داخلی کشورها در حال افزایش است، در حالی که تامین مالی توسط دولت، پاسخ‌گوی این مخارج نیست؛ لذا، اجراء به تامین مالی از طریق بخش دولتی به همراه افزایش روزافزون هزینه‌ها، بیمارستان‌های بخش

^۱ Public Private Partnership (PPP)

جمهوری اسلامی ایران (۱۳۸۴-۱۳۷۹) تصريح دارد که به منظور تامین و توزیع متعادل خدمات بسترهای متناوب با نیاز در نقاط مختلف کشور، با در نظر گرفتن دو عامل مهم قابل دسترس بودن خدمات برای آحاد مردم و جلوگیری از سرمایه‌گذاری‌های خارج از حد نیاز، سطح‌بندی خدمات درمان بسترهای با جبران هزینه نقل و انتقال بیماران و حفظ سهم بسترهای بیماران اعزامی از سطوح پایین‌تر توسط دولت، برحسب تخصص‌های مختلف و محل‌های استقرار آن، به تفکیک شهرستان صورت خواهد گرفت. هرگونه احداث، ایجاد، توسعه و تجهیز ظرفیت‌های درمان بسترهای کشور و همچنین اختصاص نیروی انسانی جهت ارایه خدمات درمانی، مطابق سطح‌بندی خدمات درمانی کشور خواهد بود. همچنین، در ماده‌ی ۱۹۲ این قانون، به منظور ایجاد تسهیلات جهت دسترسی آحاد مردم به خدمات بهداشتی-درمانی، ضمن استمرار تصدی دولت در درمان بسترهای برای مناطق توسعه‌نیافته یا کمتر توسعه‌یافته و شهرهای کوچک (کمتر از یکصد هزار نفر جمعیت) و تامین تختهای آموزشی متناوب با تعداد دانشجویان دانشگاه‌های علوم پزشکی، توسعه‌ی مرکز درمانی-بسترهای در شهرهای بزرگ (بیشتر از یکصد هزار نفر جمعیت) بر عهده‌ی بخش غیردولتی خواهد بود. در جزء ۱ بند ب ماده‌ی ۱۹۲ قانون برنامه‌ی سوم توسعه، به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اجازه داده شده که خرید خدمات تعریف شده را از بخش غیردولتی انجام دهد. در بند الف ماده‌ی ۷۲ قانون برنامه‌ی پنجم و ششم توسعه‌ی کشور، سازمان‌ها و شرکت‌های بیمه‌ی پایه و تکمیلی موظفاند از خط مشی و سیاست‌های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، با تأکید بر خرید راهبردی خدمات و واگذاری امر تصدی‌گری، با رعایت ماده‌ی ۱۳ قانون مدیریت خدمات کشوری و سطح‌بندی خدمات، تعیین کنند.

بررسی قوانین بودجه‌ی سنتوتی طی سال‌های برنامه‌ی سوم، چهارم و پنجم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، گزارش‌های سالانه‌ی اقتصادی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، گزارش‌های معاونت توسعه‌ی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سایر مستندات مرتبط نشان می‌دهد که در سال‌های ۱۳۷۴-۹۷، در مجموع ۲۹۴ بیمارستان شامل ۳۳,۰۹۶ تخت با اعتبار ۶۴,۴۸۵,۶۲۹ میلیون ریال در کل کشور توسط سازمان مجری ساختمان‌ها و تاسیسات دولتی و عمومی وزارت مسکن و شهرسازی و دانشگاه‌های علوم پزشکی احداث شده است. خلاصه اطلاعات تختهای بیمارستانی احداث شده در سال‌های ۱۳۷۴-۹۷ در جدول ۱ مشاهده می‌شود.

پیدایش نظریه‌هایی به عنوان راه سوم، که تاکید بر مشارکت توام هر دو بخش دارد، فراهم نموده است [۳]. کشورهای بسیاری، از جمله اکثر کشورهای اروپایی، به طور فزاینده به مشارکت بخش خصوصی در توسعه، سرمایه‌گذاری و ارایه‌ی زیرساخت‌ها و خدمات عمومی، از جمله ساخت و اداره بیمارستان‌ها، توجه کرده‌اند؛ در حالی که در کشور ما از منابع بخش خصوصی برای توسعه تختهای بیمارستانی بخش دولتی، کمتر استفاده شده است [۴]. از سوی دیگر، منابع عمومی بسیار محدود بوده، نیاز است دولت هزینه‌های عمومی خود را بدقت اولویت‌بندی و محدود کند. در عین حال، انتظارات مردم از بخش سلامت در حال افزایش است و مسایلی چون سالمنشدن جمیعت، رشد جمیعت و ورود فناوری‌های پیشرفته و گران، به افزایش هزینه‌های بخش سلامت دامن زده‌اند.

در پیوست شماره ۱ قانون بودجه‌ی سال ۱۳۹۸، تعداد ۱۲۶ بیمارستان به ظرفیت ۳۳,۰۰۰ تخت در دست احداث می‌باشد. پیشرفت فیزیکی متوسط این طرح‌ها حدود ۴۶ درصد و اعتبار موردنیاز تکمیل این تعداد بیمارستان، با نرخ ثابت و هزینه‌ی ساخت هر تخت حدود ۸۰۰ میلیون تومان، رقمی حدود ۱۴,۰۰۰ میلیارد تومان می‌باشد. هزینه‌ی تجهیز هر تخت بیمارستانی، بدون احتساب تجهیزات سنگین، نظیر ام آر آی، آنژیوگرافی^۲ و...، حدود ۵۰۰ میلیون تومان است. از کل بودجه‌ی ۱۶۷۰ میلیارد تومانی تملک دارایی‌های سرمایه‌ای وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در سال ۱۳۹۸، مبلغ ۸۷۰ میلیارد تومان (معادل ۵۲ درصد) اختصاص به ساخت و تکمیل بیمارستان‌ها دارد. علاوه‌بر اعتبار فوق، در این سال حدود ۸۰۰ میلیارد تومان از اعتبارات مالیات بر ارزش افزوده نیز، سهم ساخت بیمارستان‌ها است. در صورت تخصیص کامل اعتبارات و عدم افزایش هزینه‌ها در آینده، حدود هشت سال زمان جهت تکمیل ۳۳,۰۰۰ تخت بیمارستانی موردنیاز می‌باشد. در حال حاضر، حدود ۵۰ درصد تختهای بیمارستانی کشور فرسوده و نیاز به جایگزینی دارند. با توجه‌به افزایش جمیعت، افزایش بار بیماری‌های غیرواگیر در کشور و سالمنشدن، تعداد تختهای موردنیاز تا سال ۱۴۰۴ رقمی میان ۱۵۷,۰۰۰ و ۱۶۱,۰۰۰ برآورد می‌شود، که این امر مستلزم سرمایه‌گذاری زیاد در این حوزه است [۵].

در برنامه‌ی سوم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، سطح‌بندی خدمات درمان بسترهای سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برنامه‌ی سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

² Magnetic resonance imaging

³ Angiography

جدول ۱: وضعیت تختهای بیمارستانی دولتی ساخته شده در ایران طی سال‌های ۹۷ - ۱۳۷۴

سال ساخت بیمارستان	تعداد	مجموع تخت	کل هزینه‌ی اعتبار	هزینه‌ی سرانه‌ی هر تخت به قیمت ثابت سال ۱۳۹۵ (ریال)	هزینه‌ی سرانه‌ی تخت به قیمت ثابت سال ۱۳۹۵ (ریال)
۱۳۷۴	۱	۱۲۸	۶۶۸	۱۸,۲۱۹	۱۴۲
۱۳۷۵	۳	۳۲۰	۲۷,۲۹۶	۶۰۳,۸۸۴	۱,۸۸۷
۱۳۷۶	۱۱	۱,۵۳۰	۱۶۸,۰۰۳	۳,۱۷۱,۰۶۸	۲,۰۷۳
۱۳۷۷	۷	۶۷۲	۱۰۹,۵۵۸	۱,۷۵۰,۶۸۸	۲,۶۰۵
۱۳۷۸	۱۰	۱,۱۲۰	۲۰۳,۴۷۱	۲,۷۰۷,۱۶۸	۲,۴۱۷
۱۳۷۹	۶	۹۲۸	۱۸۴,۶۶۰	۲,۱۸۱,۹۶۶	۲,۳۵۱
۱۳۸۰	۴	۶۰۸	۱۴۵,۵۴۱	۱,۵۴۳,۸۷۱	۲,۵۳۹
۱۳۸۱	۹	۸۸۲	۱۹۱,۸۶۷	۱,۷۵۷,۸۲۷	۱,۹۹۳
۱۳۸۲	۶	۷۴۲	۲۷۲,۵۶۵	۲,۱۵۹,۱۰۴	۲,۹۱۰
۱۳۸۳	۵	۹۰۳	۲۲۰,۳۳۶	۱,۵۸۳,۷۲۱	۱,۷۵۴
۱۳۸۴	۱۰	۸۹۰	۴۴۵,۷۴۶	۲,۷۷۷,۵۸۰	۳,۱۲۱
۱۳۸۵	۷	۹۶۲	۴۷۶,۶۶۲	۲,۶۵۴,۷۵۹	۲,۷۶۰
۱۳۸۶	۸	۶۹۸	۴۳۸,۹۴۸	۲,۰۶۴,۱۸۱	۲,۹۵۷
۱۳۸۷	۵	۵۲۸	۳۴۶,۵۲۴	۱,۲۹۹,۷۹۰	۲,۴۶۲
۱۳۸۸	۵	۴۱۶	۴۲۴,۰۸۷	۱,۴۳۶,۲۶۹	۳,۴۵۳
۱۳۸۹	۳	۵۵۷	۴۷۸,۰۲۲	۱,۴۴۰,۳۴۶	۲,۵۸۶
۱۳۹۰	۸	۷۷۸	۱,۱۸۴,۱۸۶	۲,۹۳۶,۸۹۶	۳,۷۷۵
۱۳۹۱	۲۲	۲۰۷۶	۳,۰۲۸,۱۴۴	۵,۷۵۳,۱۰۰	۲,۷۷۱
۱۳۹۲	۶	۴۷۷	۹۹۳,۴۰۲	۱,۴۰۰,۸۱۵	۲,۹۳۷
۱۳۹۳	۱۷	۱۵۵۴	۲,۹۶۷,۶۹۰	۳,۶۲۱,۴۳۰	۲,۳۳۰
۱۳۹۴	۳۹	۳۳۸۷	۹,۳۰۳,۴۲۱	۱۰,۱۴۳,۹۴۸	۲,۹۹۵
۱۳۹۵	۵۲	۷۸۲۹	۲۳,۴۱۴,۷۶۷	۲۳,۴۱۴,۷۶۷	۳,۰۶۹
۱۳۹۶	۳۰	۳۳۵۲	۱۰,۳۴۱,۳۶۴	۹,۴۳۱,۲۴۹	۲,۸۱۴
۱۳۹۷	۲۰	۲۲۷۲	۹,۱۰۸,۷۰۳	۶,۳۶۰,۸۲۶	۲,۸۰۰
میانگین		۱,۰۷۸		۹۲,۲۱۳,۴۷۰	۲,۵۶۳
جمع کل	۲۹۴	۳۳,۴۰۹	۶۴,۴۸۰,۶۲۹		

این تنها شامل هزینه‌ی احداث است و هزینه‌ی تجهیز تختهای بیمارستانی را در برنمی‌گیرد؛ ۵۹ درصد این بیمارستان‌ها در قالب بیمارستان‌های ۹۶ تخت خوابی و ۸۴ درصد ۹۶ تخت خوابی و بالاتر بوده‌اند که نشان‌دهنده‌ی احداث این بیمارستان‌ها در شهرهای با جمعیت بیش از یک‌صد هزار نفر می‌باشد. روند تعداد بیمارستان‌ها، تختهای بیمارستان‌های دولتی ساخته شده و همچنین، مجموع اعتبارات مرتبط با تختهای بیمارستان‌ها در

همان‌گونه که در جدول ۱ مشخص شده، بیشترین تعداد بیمارستان تحویل داده شده مربوط به سال ۱۳۹۵ (۵۲) بیمارستان با تعداد کل ۷۶۲۹ تخت) با اعتباری معادل ۲۳,۴۱۱,۷۶۷ میلیون ریال می‌باشد. در مقابل، کمترین تعداد مربوط به سال ۱۳۷۴ (یک بیمارستان با تعداد کل ۱۲۸ تخت) با اعتباری معادل ۶۶۸ میلیون ریال است. هزینه‌ی سرانه‌ی احداث هر تخت بیمارستانی در بازه‌ی زمانی ۱۳۹۷ تا ۱۳۷۴ برابر ۱۰۷۸ میلیون ریال بوده که

بیمارستانی ساخته شده و متوسط زمان ساخت آن‌ها توسط دو بخش عمده‌ی دولتی، یعنی سازمان مجری وزارت مسکن و شهرسازی و دانشگاه‌های علوم پزشکی، صورت گیرد. ضمناً، در بررسی جداگانه‌ای می‌توان مشخص نمود که هزینه‌ی مطلوب ساخت و تجهیز تخت بیمارستانی مربوط به کدام نوع بیمارستان از لحاظ تعداد تخت است و با توجه به برآوردهای صورت گرفته برای تعداد تخت موردنیاز در آینده، جهت افزایش تخت‌های بیمارستانی به چه میزان اعتباری نیازمندیم و این بودجه را از کدام منابع خصوصی یا عمومی می‌توان تهیه نمود.

دولتها باید در جستجوی راههایی برای تطابق مدلی از مشارکت عمومی-خصوصی برای ارایه خدمات سلامت باشند. در حال حاضر در کشور ما، ورود به بحث مشارکت‌های دولتی-خصوصی نیاز به یک نقشه‌ی راه برای پیاده‌سازی چنین الگوهایی، بهویژه در حوزه خدمات بیمارستانی، از سوی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی دارد. با توجه به نتایج مطالعات، عوامل زمینه‌ای متعددی بر اجرای موفقیت‌آمیز مشارکت‌های دولتی خصوصی در بیمارستان‌ها موثرند که شامل پشتیبانی قانونی، پشتیبانی سیاسی، مشوق‌های مالی و ظرفیت‌سازی می‌باشد. شواهد نشان می‌دهد که محدودیت‌های قانونی ممکن است منجر به کندی یا توقف پروژه‌های مشارکت‌های دولتی-خصوصی شوند. لذا، حصول اطمینان از عدم وجود موانع قانونی و تصویب قوانین حمایت‌کننده ضروری است و می‌بایست در این خصوص تمهیدات لازم اندیشیده شود.

References

- Chisholm D. Improving health system efficiency as a means of moving towards universal coverage. World health report. Background Paper No.28; Geneva, World Health Organization, 2010 10-2. (available at: <http://158.232.12.119/healthsystems/topics/financing/healthreport/28UCefficiency.pdf>)
- Kosycarz EA, Nowakowska BA, Mikołajczyk MM. Evaluating opportunities for successful public-private partnership in the healthcare sector in Poland. Journal of Public Health. 2019;27(1):1-9.
- Bastani P, Barati O, Sadeghi A, Ramandi S, Javan-Noughabi J. Can public-private partnership (PPP) improve hospitals' performance indicators? Medical journal of the Islamic Republic of Iran. 2019;33:4.
- Roehrich J. Delivering European healthcare infrastructure through public-private partnerships: The theory and practice of contracting and bundling. In: Roehrich, JK, Barlow, J and Wright.'Research in strategic Alliances' book:'Managing Public-prtivate atrategic Alliances', 1st ed. Information Age Publishing (January 1, 2014).page 10-22.
- Aghamohamadi S, Jahangiri K, Hajinabi K, Masoudi A, Dehnavieh R. An insight study on the distribution of inpatient beds in hospitals: Iran, 2035. Journal of Health Administration (JHA). 2018;21(71).

سال‌های ۱۳۷۴-۹۷ در مواردی سعودی و در برخی نزولی بوده است. اعتبارات تخصیص یافته از محل منابع عمومی برای ساخت تخت‌های بیمارستانی طی سال‌های مورد مطالعه، تفاوت مقداری مشخصی داشته است. هزینه‌ی تمام‌شده‌ی ساخت هر تخت بیمارستانی به قیمت ثابت سال ۱۳۹۵، که از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به عنوان قیمت پایه معرفی گردیده، طی سال‌های مختلف تفاوت‌های آشکاری داشت.

مشارکت بخش‌های دولتی و غیردولتی در ساخت و مدیریت بیمارستان‌های دولتی، راهکاری نوین در کنترل هزینه‌ها و افزایش سطح خدمات است. یکی از مواردی که مشارکت بخش دولتی و غیردولتی در کشور ما می‌تواند در آن کمک‌کننده باشد، استفاده از ظرفیت بخش غیردولتی در توسعه تخت‌های بیمارستانی است. در رابطه با اعتبارات تخصیص یافته از محل منابع عمومی برای ساخت تخت‌های بیمارستانی طی سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۷۴، تفاوت مقداری مشخصی وجود داشته که ممید این است که تعداد تخت‌های ساخته شده به نوعی تابع میزان اعتبارات تخصیص یافته بوده و ساخت تمامی تخت‌ها توسط بخش دولتی انجام شده است. در ارتباط با هزینه‌ی تمام‌شده‌ی ساخت هر تخت بیمارستانی نیز، طی سال‌های مختلف تفاوت‌های آشکاری وجود داشته که دلایل آن می‌تواند نوع بیمارستان‌های ساخته شده، مناطقی که بیمارستان در آن ساخته شده و موارد دیگر باشد که نیاز به بررسی بیشتر دارند. علاوه بر این، لازم است بررسی بیشتری در خصوص قیمت تمام‌شده تخت‌های

The Number and Trend of Public Hospital Beds Established in Iran During 1995-2018: The Need for Public-private Partnership to Expand Public Hospital Beds in Iran

Hamid Pourasghari^{1,2*}

1- MD, PhD, Assistant Professor of Health Policy, Hospital Management Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

2- MD, PhD, Assistant Professor of Health Policy, School of Health Management and Information Sciences, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Abstract

One of the solutions that can be adopted by governments to address the problem of limited resources in the health sector is the public-private partnership. The number and trend of public hospital beds established during 1995-2018 show that the number of established beds and the total funding associated with hospital beds expansion did not follow a regular trend over the years. The trend was fluctuating widely throughout the period and the funds devoted from public sources for the construction of public hospital beds varied during the period. The lack of public funding for the construction of the hospitals and the number of unfinished projects highlight the need for utilization of the capacity of the private sector to build and equip hospitals even more obviously in the future.

Keywords: Public-private Partnership; Public Hospital Bed; Government Non-government Sector; Iran

Please cite this article as follows:

Pourasghari H. The number and trend of public hospital beds established in Iran during 1995-2018. Hakim Health Sys Res. 2020; 23(1): 1-5.

*Corresponding Author: Hospital Management Research Center, Iran University of Medical Sciences, Tehran, Iran. Tel: (+98)2188644666. E-mail: Pourasghari.h@iums.ac.ir